

ఈమధ్య జరిగిన ఎలక్షన్ లో గుంటెప్ప కౌన్సిలర్ అయ్యాడు. ఎక్కడో వలెనుండి పూటగడవక పొట్ట చేతబట్టుకొని ఆ మున్సిపాలిటీకి వచ్చాడు. అప్పుడతను ఓ సెల్లర్. గత ఎలక్షన్ లో అతనే డిసైడింగ్ ఫ్యాక్టర్. ఎలక్షన్ తర్వాత పెద్ద కాలు వ ఎంక్రోచర్. తర్వాత చిన్న కాంట్రాక్టర్. ఆ తర్వాత మున్సిపల్ ఆఫీసుకి మీడియేటర్. ఇప్పుడు సాక్షాత్తు కౌన్సిలర్.

ఇది ప్రజాస్వామ్యం ఫరిడవిల్లుతున్న తీరు.

నాలుగు ఓట్ల మెజార్టీతో గెల్చిన గుంటెప్ప ఒకరోజు తీవ్రంగా ఆలోచించాడు. "ఎంతమందికి బయలకి స్థలాలు ఇప్పించలేదు! ఎంతమందికి కొళాయిలు వెయ్యించలేదు! ఇంకెంతమందికి ఇంటి ప్లానులు సాంక్షను చెయ్యలేదు! ఎంతెంతమందికి ఆదరణలో సైకిళ్ళు ఇప్పించలేదు. అంతమందికి అన్ని ఉపకారాలు జేస్తే తన కొచ్చే మెజారిటీ నాలుగు ఓట్లా? ఉపకారాలు ఊరికే జేసావా అంటారా! ఈలోకంలో ఊరికే ఎవడేది చెయ్యడు. చంటిపిల్లాడైనా ఊరూరుకే ఏడవమన్నా ఏడవడు! కుప్పసూర్యే గొడ్డు రెండు గడ్డి పరకలు మేస్తాది. అది ధర్మంకూడా! అదెంత మాత్రం

తప్పుకాదు." రాజకీయాల్లో ఎదగాలంటే నాయకుడంటే భయమైనా ఉండాలి. భక్తి అయినా ఉండాలి. భక్తి ఉండేరోజులు కావివి. ఇక ఉంచుకోవాల్సింది భయమే! ఆ భయమే లేకపోతే ఇప్పుడు నాలుగు ఓట్ల మెజార్టీ వచ్చింది. వచ్చే ఎలక్షన్ లో నాలుగు ఓట్లు మాత్రమే పడతాయి. ఎందుకంటే పదవి మీద ఉన్నోడు పెంటమీద ఉన్నోడు ఒకటే. ఎప్పుడూ ఏదో ఒక కంపు కొడుతూనే

దీర్ఘ విజయభాస్కర్

ఉంటుంది. ఆ పరిస్థితి తెచ్చుకోకూడదని. పైగా కౌన్సిలర్ గా గెల్చి నెలరోజులైనా జనాలు తనింటికి రావట్లేదు. ఇల్లుకిటికటలాడట్లేదు. తనంటే వార్డులో జనాలు భయపడేలా చెయ్యాలని నిర్ణయించుకున్నాడు. పనుల కోసం తనింటి చుట్టూ తిరిగేలా చెయ్యాలనుకున్నాడు. గుంటెప్ప ఇంటికి నాలుగిళ్ళు అవతల రామ్మూర్తి ఇల్లుంది. అతను రిటైర్డ్ ఉద్యోగి. పెన్షనరీ బెనిఫిట్స్ తో ఒక ఇల్లు కట్టుకోవాలనుకున్నాడు. ప్లానుకి అప్లికేషన్ పెట్టుకున్నాడు. ప్లాను వచ్చేలోపల ఒక మంచి ముహూర్తం కుదిరితే భూమి పూజ చేసుకొని పునాదులు తవ్వకున్నాడు. మిగతా పని ప్లాను వచ్చేక ఆరంభిద్దామనుకున్నాడు.

ఈ సంగతి గుంటెప్పకు తెల్సింది. టౌను ప్లానింగ్ సెక్షన్ కు వెళ్ళాడు. "ఇంటి ప్లాను ఎన్నాళ్ళలో సాంక్షను చెయ్యాలి" గుంటెప్ప అడిగాడు. "పదిహేను రోజులు" "రామ్మూర్తి ప్లాను పధాలుగు రోజుల వరకు సాంక్షను చెయ్యకండి! పధాలుగో రోజున ఏంచెయ్యాలో నేను చెబుతా" "పధాలుగు రోజులు ఎందుకు పెండింగ్ పెట్టారని కమీషనర్ అడిగితే?" "పార్టీ కమీషనర్ దగ్గరకు వెళ్ళేగదా మిమ్మల్ని అడిగేది. వాళ్ళు కమీషనర్ దగ్గరకు వెళ్ళకుండా నేన్నూనుకుంటాను. పార్టీయే వచ్చి అడిగారనుకోండి!" "గుంటెప్ప చెప్పాడు. మీకేం భయం లేదు. ప్లాను వస్తుంది. ఇల్లు కట్టుకోమని అన్నెప్పండి" అన్నాడు గుంటెప్ప. అతని మాటల్లోని చిదంబర రహస్యం అర్థమైపోయింది. వాళ్ళ దగ్గరేదో ఇంత కతకడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడనుకున్నారు. కానీ గుంటెప్ప గుండె ఎంత లోతుందో వాళ్ళకేం తెలుసు. ఒకరోజు సైటు దగ్గర రామ్మూర్తి ఉన్నాడు. గుంటెప్ప వెళ్ళి పలకరించాడు. "ఎం రామ్మూర్తన్నా! ఇల్లు కట్టుకుంటున్నావ్" "అవ్! గుంటెప్పా! రిటైర్ మెంటు దుడ్లు వచ్చినాయ్! వాటితో కొంప ఒకటి నిలబెట్టుకుందామని" రామ్మూర్తి జవాబిచ్చాడు. "అంతా బాగుందిగానీ; ఇల్లు మరీ

చిన్నదొతా ఉంది. ముంగలెందుకు అంత జాగా ఇడిసివి" గుంతలన్నీ పరికిస్తూ అన్నాడు గుంటెప్ప. "ఎంజేస్తాం! సెంటున్నర జాగా! ముందల ఐదు అడుగులు ఇడచాల. సైటు క్రాసు ఉంది. సమంజేసుకొనే పాటికి మరో రెండడుగులు పోతాది. మొత్తం ఏడడుగులు ముందుకి వదలాల్సి వచ్చింది. లేపోతే ఈశాన్యం తక్కువబడ్డది" అంటూ వివరించాడు రామ్మూర్తి. "ఓమాట జెప్పనా" "చెప్పు గుంటెప్పా" "నాకు ఓటెయ్యకపోయినా నా ఓటరువి నువ్వు. ఇప్పుడు గాపోతే మరో పాలి ఏస్తావ్. నీకైతే ఉపకారం జెయ్యాలగదా! ఏమంటావ్" "దేవుడు వరమిస్తానంటే వద్దం టామా! చెప్పు ఏం ఉపకారం జేస్తావ్" "ముందు, వెనకా జాగా వదలడమంటే అది మన అనుకూలం బట్టి ఉంటాది. నువ్వు ఒక్క అడుగు కూడా వదలొద్దు" రామ్మూర్తి ఏదో చెప్పబోతుంటే చెప్పనివ్వలేదు. "నీ భయం నాకర్థమైంది. దాని గురించి తర్వాత చెబ్తాను. ఇకపోతే నీ సైటు క్రాసుంది. దాన్ని సమం జేసుకోవడానికి నీది రెండడుగులు వదలొచ్చు. పక్కనే రెండడుగులు కలుపుకోవచ్చు" రామ్మూర్తి బాంబు పడినట్టు తుళ్ళి పడ్డాడు. "పక్క జాగా మున్సిపాలిటీదికదా" "అందుకే మరీ కలుపుకోమంటున్నది. ప్రైవేటుదైతే ఓసరూరుకుంటాడేమి! రెండుకాకపోతే ఆరు కలుపుకొని నీ సైటు సమం జేసుకుంటే మరో గది ఈజీగా వస్తాది. నీకు తెలీంది ఏముంది. నోరులేని వెయ్యింగ్ మెషి నైనా కడుపులో రూపాయిబిళ్ళ పడందేమన బరువెంతో చెప్పడు! ఉజ్జోగన్నులు! ఏదో ఆకపడ్డారు. కాస్త విదిలిస్తే వాళ్ళే వదిలేస్తారు. ఏమంటావ్" రామ్మూర్తి వెంటనే ఒప్పుకోలేకపోయాడు. ఇంట్లో వాళ్ళతో చర్చించాడు. రామ్మూర్తికి భయంగా ఉంది. కానీ అతని కొడుకు దూకుడుగా ఉన్నాడు. గుంటెప్ప ఇప్పుడు చాలా పవర్ ఫుల్ గా ఉన్నాడని, అతనేం జెబితే అది మున్సిపాలిటీలో జరుగుతుందని అంచేత భయపడక్కర్లేదని తండ్రిని ఒప్పించేశాడు. దానికి సపోర్టుగా కొన్ని దృష్టాంతాలు గూడా చెప్పకొచ్చాడు. రామ్మూర్తి తలొంచక తప్పలేదు. పక్కనున్న మున్సిపాలిటీ జాగా కొంత ఆక్రమించుకొని ముందు మరో గదితో ఇల్లు చక్కచక్క లింటల్ వరకు వచ్చేసింది. రామ్మూర్తి కొడుకు డబ్బులు తీసుకెళ్ళి మున్సిపాలిటీ వారికిచ్చాడు. "మీ కేసు గుంటెప్పగారు రికమెండేషన్ చేసారు.

అయినా మీ స్థలంలో మీరు ఇల్లుకుంటే మాకెం దుకు లంచం" అని త్రిప్పి పంపించేశారు. ప్రక్క జాగా ఆక్రమించడం గురించి చెప్పాలను కున్నాడు రామ్మూర్తి కొడుకు. కానీ వాళ్ళు చెప్పనివ్వలేదు.

"అయ్యా! స్థలం మీది. ఒక అడుగు అటో, ఇటో అవుతుంది. అన్నం తింటే మెతుకులు రాలవా? కట్టుకుంటున్నావ్. కట్టుకో పైగా గుంటెప్ప చెప్పడు. పో...పో" అన్నారు.

"పోనీ ఒకసారి వచ్చి చూడండి!" అడిగాడు రామ్మూర్తి కొడుకు.

"గుంటెప్ప చెప్పిన తర్వాత ఇంక చూసేదేముంద య్య!" అన్నారు.

ఇన్నిసార్లు గుంటెప్ప చెప్పాడు, గుంటెప్ప చెప్పా డని అనేసరికి రెండడుగులు ఆక్రమణ గురించి చెప్పే ఉంటాడని మరింత ఉత్సాహంతో కట్టుబడి చకచక సాగిపోయింది.

ఒకరోజు సిమ్మెంటు బస్తాలకని రామ్మూర్తి కొడుకు ఆడోని వెళ్ళాడు. పెన్షన్ పేపర్స్ లో సంత కాల కోసం రామ్మూర్తి కర్నూలు పోయాడు.

మిట్టమధ్యాహ్నం ఎండలు దంచేస్తున్నాయి. ఒక ట్రాక్టర్ లో ఇరవైమంది వచ్చారు. ఎలుగొడ్డు పుట్ట మీద పడినట్టు వాళ్ళంతా రామ్మూర్తి ఇంటిమీద వడ్డారు. ఇంటిని పునాదుల్లోనహా పెకిలించి పారేశారు. రామ్మూర్తి భార్య, కోడలు కాళ్ళావేళ్ళా పడినా వినిపించుకోలేదు. ఇసుక గూడు కాళ్ళతో తన్ని విర గొట్టినట్టు, అర్థ గంటలో అంతా ధ్వంసం చేసేశారు. లింటల్ వరకొచ్చిన ఇల్లు నేలమట్టమైపోయింది.

సాయంత్రం ఇంటికొచ్చిన రామ్మూర్తికి అది కలో నిజమో అర్థంకాలేదు. గంట వరకు తేరుకోలేకపో యాడు. వెంటనే గుంటెప్ప ఇంటికి పరుగెత్తు కొచ్చేడు.

గుంటెప్ప ఏదో శిక్షణ కొరకు హైదరాబాదు వెళ్ళా డని చెప్పారు. ఏంచెయ్యాలో పాలుపోక కమీషనర్ దగ్గరకు పరుగెత్తాడు.

కమీషనర్ సిబ్బందిని పిలిపించాడు.

జరిగిందంతా ఏడ్చుకుంటూ చెప్పాడు రామ్మూర్తి. దానికి ఢీటుగా సిబ్బంది కూడా చెప్పారు.

"స్పర్ రూల్స్ ప్రకారం లేనప్పుడు ప్లాను రిటర్న్ చెయ్యాలికదా" అన్నాడు కమీషనర్.

"చేశాం సార్" అక్నాలెడ్జ్ మెంటు కూడా చూపించారు.

గుండె లబోదిబోమని బాదుకున్నాడు రామ్మూర్తి. దానిమీది సంతకం తనదిలాగా ఉండేకానీ తనదికాదు.

"ముందు, జాగా వదలేదనుకోండి. పెనాల్టీ కట్టించుకొని రెగ్యులరైజ్ చెయ్యచ్చుకదా! డెమాండ్ ఎందుకు చేసారు" మళ్ళీ అడిగాడు కమీషనర్.

"వాళ్ళ స్థలమైతే రెగ్యులేట్ చెయ్యచ్చు! మన స్థలాన్ని ఎంక్రోచ్ చేసారే! చూస్తూ ఊరుకుంటే మా ఉద్యోగాలు పోతాయి" అన్నారు సిబ్బంది.

"నర్ నాదగ్గర డెమాండ్ ఆర్డర్స్ తీసుకున్నారా"

"మీటింగ్ కి వెళ్ళున్నప్పుడు అడిగాంకదాసార్!

ఎంక్రోచ్ మెంటు అయితే ముందు తీసెసెయ్యండి! తర్వాత ఆర్డర్స్ తీసుకొందని మీరే అన్నారు సార్"

"అది ఇదా!" ఆశ్చర్యపోవడం కమీషనర్ వంత య్యింది.

"తీసేసేదేదో ఎంక్రోచ్ మెంటు వరకు తీసెయ్యాలిగానీ మొత్తం ఎలా తీసెస్తారయ్యా?" మండి పడ్డాడు కమీషనర్!

"నిజమేసార్! ఏడడుగులు ఎంక్రోచ్ మెంటుంది. వర్కర్లు కదా సార్! చదువు రానిమొద్దు నాయాం

డ్లు! మరో రెండడుగులు ఎక్కువ కొట్టేశారు"

"కాదు. నాది ఏడడుగులు. మీది రెండు అడుగు లే" అని గట్టిగా అరవాలనుకున్నాడు. కానీ పరామి స్థలానికి ఆశపడిన స్వార్థం అతని గొంతును పలక నివ్వలేదు.

గుంటెప్ప హైదరాబాదు నుండి వచ్చిరాగానే, రామ్మూర్తి ఇంటికి వెళ్ళాడు. ఇంట్లో అందరూ గుంటెప్పను పట్టుకొని ఏడ్చారు. మున్సిపాల్టీవారిని లోకంలో లేని తిట్లన్నీ తిట్టాడు.

"ఆనా కొడుకులకి ఏదో కొంత పడెయ్యమన్నాను. ఇవ్వలేదా" ఏమీ తెలీనట్టు అడిగాడు గుంటెప్ప.

"ఇచ్చాను. రెండుసార్లు ఇచ్చాను. రెండుసార్లు వద్దన్నారు. పైగా మీ స్థలంలో మీరు కట్టుకుంటుంటే మాకు లంచమెందుకన్నారు" చెప్పాడు రామ్మూర్తి కొడుకు.

"మరక్కడే ఉంది మడతపేచీ. వాళ్ళేమన్నారు. మీచోట్లో మీరు కట్టుకుంటే మాకు లంచం వద్ద న్నారు. మనచోట్లో మనం కట్టలేదే. మున్సిపాల్టీ మట్టెలోకి వెళ్ళాంకదా!

"నువ్వు చెప్పలేదా అన్నా." అంది రామ్మూర్తి భార్య నోటికడం పెట్టుకున్న చీరచెంగు తీయకుండానే.

"చెప్పానమ్మా చెప్పాను. అన్నీ చెప్పాను. ఇదెలా మర్చిపోయానో ఈ రెండడుగుల సంగతి మర్చిపో యాను. మీరు వాళ్ళకేదో పడేస్తే ఏ బాధా లేకపోయే ది" అన్నాడు నిష్ఠూరంగా తప్పంతా వాళ్ళదేనన్నట్టు.

రామ్మూర్తి వృధా అయిపోయిన డబ్బుని తల్చు కుంటూ బిక్కనచ్చిపోయి గోడకు అతుక్కుపోయాడు మాటాపలుకు లేకుండా!

అప్పటికే ఆ వార్డులోని జనాలు ఒక అరవై డబ్బులు మందిదాకా అక్కడ గుమిగూడారు. అదే మంచి అదనుగా భావించి గుంటెప్ప చెప్పడం ప్రారంభించాడు.

"రామ్మూర్తి అన్నా! నువ్వేమీ ఇదవ్వకు. పోయింది పొల్లు. ఉన్నది గట్టి. ఎవరికెంత ప్రాప్తమో అంతే! మీ ఇంటిల్లపాది నాకు ఓట్లెసి ఉంటే, ఎనిమిది ఓట్లతో గెలిచేవాడ్డి! కానేం జేస్తాం! నాలుగు ఓట్లతో నే గెలవాలని నాకు రానిపెట్టి ఉంది. అన్నిటితోనే గెల్చాను. అందరికి మళ్ళీ ఎలక్షన్ లో దేవుడం మంచిబుద్ధి ఇస్తే, ఐదొందల ఓట్లతో గెలుస్తాను.

ఏవంటావు? అలాగే నాకు మంచిబుద్ధి ఇస్తే మరో దాంట్లో నీకు తప్పకుండా ఉపకారం చేస్తాను. అయితే రెండ్రోజులకొకసారైనా మా ఇంటికొచ్చి నువు కన బడుతుండు. ఏమంటావు? ఏటి నోరు పడిపోయి నట్లు మాట్లాడవేమన్నా! సరే దుఃఖంలో ఉన్నట్టు న్నావు. నేను వెళ్ళాను మరి! అన్నట్టు చెప్పడం మర్చి పోయాను. నాతో పోటీచేసి ఓడిపోయాడే కామేశం గాదూ- ఆనాకొడుకు వాడులో తప్పుడు కూతలు కూస్తున్నాడట- నేనే నాటకమాడి, ఇల్లు పడగొట్టిం చానని- నాకు ఓట్లు వెయ్యకపోతే ఎంతకైనా తెగిస్తా నని, వార్డులో బతకనివ్వనని, ఇంక ఏవేవో మిమ్మల్ని భయపెట్టడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు. వాడి మాటలు నమ్మకండి. అయితే ఒక్కటి మాత్రం నిజం. అదేమిటంటే- దేవుడంతటివాడే నచ్చినోళ్ళకు వరాలు- నచ్చనోళ్ళకు శాపాలు ఇస్తుంటాడు.

నేనెంత మానవ మాత్రుడ్డి. అలాగని రామ్మూర్తి ఇల్లు నేను కావాలని పడగొట్టానని అనుకోవద్దు- అని అక్కడ నుండి వెళ్ళిపోయాడు.

ఇహా జూస్కోండి మర్నాడు నుండి గుంటెప్ప ఇంటిముందు తిరునాళ్ళే.

అవగాహన ఆనందానికి మూలం

సామరస్యం, సమభావం, నర్దుబాటు ధోరణి ఉన్నవారే శృంగారంలో ఆనందం పొందుతారు. తాము సౌఖ్యాన్ని పొందు తూ ఎదుటివాళ్ళకు సౌఖ్యాన్నందిస్తారు. ఆధిక్యతా భావం, అహంకారం, తమ ఇష్టమే నెగ్గాలన్న రీతిన వంతం పట్టే ధోరణి తో ఉన్నవారు సెక్స్ ను ఎంజాయ్ చేయలేరు. కనుక మీ మధ్య సంబంధాల్లో స్పష్టత ముఖ్యం. అదెలా సాధ్యమంటారా?

* మీ జీవన విధానంలో పరస్పర గౌరవం, ప్రేమకు స్థాన ముండాలి. ఎదుటివాళ్ళ అభిప్రాయాల్ని ఓపికగా వినాలి. మీకు నచ్చని విషయాల గురించి సామరస్యంగా చెప్పాలి.

* ఎదుటివాళ్ళ ఇష్టాలు మీకు నచ్చకపోవచ్చు. అందుకని వాటిని మానాల్సిందే అని వట్టుబట్టకూడదు. మీ సెక్సువల్ లైఫ్ కు ఆటంకం కానంతవరకు వారి ఇష్టాల్ని మన్నించవచ్చు.

కొందరు మందుకొట్టాక సెక్స్ చేయాలనుకుంటారు. వాని ఆ వాసనే గిట్టదనే భార్యను బలవంతంగా దగ్గరికి తీసుకోవడం వల్ల ఫాయిదా ఏమిటి? సెక్స్ ఏకపక్షం కాదు. మీ స్వర్ణకు ఎదుటివాళ్ళు స్పందిస్తేనే ఆనందం రెట్టించవుతుందని గుర్తు పెట్టుకోండి.

* ఒకతను గుట్టాకు బాగా అలవాటు పడ్డాడు. గుట్టా తిన కుండా ఉండలేదు. దాంతో అతని దంతాలు తెలుపుదనాన్ని కోల్పోయాడు. అతని నవ్వు భార్యకు వికృతంగా కనిపిస్తుంది. అతను ముద్దు పెట్టుకున్నా కంపరమెత్తుతుంది. గుట్టా మానితే తప్ప తన వక్కన పడుకోవద్దని గట్టిగా చెప్పిందామె. ఇలాంటి భయంకరమైన అలవాట్లు శృంగార జీవితాన్ని దెబ్బతీస్తాయి. క నుక ముందూ జాగ్రత్తపడాలి. దురలవాట్లకు దూరంగా ఉండాలి.

* కొందరు మాట్లాడుతుంటే అరుస్తున్నట్టుగా వుంటుంది. అలాంటివారు శృంగార వేళ రసరమ్యమైన రీతిన గుసగుసలు పోవడమెలా సాధ్యం? ఆవేశాన్ని పక్కనపెట్టి నింపాదిగా మాట్లాడే ధోరణి అలవరచుకుంటేనే శృంగారంలో ఆనందం, ఆనందం.

* అహంకారం శృంగారంలో ఆనందానికి గొడ్డలిపెట్టు. 'అడ దానికేం తెలుసు' అని చిన్న చూపు చూస్తూ అదిలించే ధోరణితో మాట్లాడే మగాడితో అనురాగంతో ఏ స్త్రీ వ్యవహరించలేదు. ఇక హాయిగొలిపే శృంగారానికి తావెక్కడ?

* నిస్సంకోచంగా నిర్భయంగా ఏ శపబిషలు లేకుండా మ నసులోని మాటని చెప్పుకునేవాళ్ళు, తమ స్వైర కల్పనల్ని విప్పి చెప్పుకునేవాళ్ళు శృంగారాన్ని బాగా ఎంజాయ్ చేస్తారు. అందుకే ఒకరిపట్ల ఒకరికి ప్రగాఢమైన ఇష్టం, ప్రేమ, గౌరవం ఉండాలి. అలాంటివారే శృంగార జలధిన ఆనందంగా ఈదులాడుతారు.

- ప్రణవ